



Лято в галерията

Новини | Култура | на 21.07.2023 04:00 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Познавам отдавна чудесния екип на Художествената галерия в град Добрич. Бях още дете, когато съм гледала там невероятни изложби. След това моята най-добра приятелка работи там една година.

После се върнах като майка, за да заведа първото си дете на летните занимания в галерията. Те толкова му харесаха, че продължихме да ходим лято след лято. След това водих и по-малката ѝ сестра. Мисля, че през лятото галерията се превръща в едно по-особено училище - такова, в което човек научава нещата, които са му интересни, а възрастните са там да му помогнат по пътя и да му подсказват нови идеи.

Помолихме за интервю госпожа Милена Алджабари от екипа на галерията, за да ни разкаже повече какво точно се случва там.



Ако аз съм на 10 години и идвам за пръв път на Вашите занимания, какво мога да очаквам?

С какво рисуването в галерията е по-различно от рисуването у дома или в училище?

Мило дете, в Художествената галерия в Добрич можеш да очакваш вълнуващо пътешествие в света на изобразителното изкуството, споделено с приятели. Тук ще се срещнеш с произведенията на художници от различни поколения (картини, графики, скулптури, обекти), с различен стил и идеи. Ще се учиш да ги разглеждаш и да споделяш мисли за видяното. Ще моделираш с глина, ще рисуваш с бои, пастели, моливи, ще експериментираш с нови техники и материали. Ще научиш как се прави ръчна хартия. От нас можеш да очакваш подкрепа смело да приемаш предизвикателства, без да се страхуваш от несполука. Ще играем игри, ще има много усмивки.

Заниманията се провеждат в детската работилница и в залите пред картините на големите майстори в спокойна, приятелска атмосфера. В приключението, наречено изкуство, на игра могат да се научат много нови неща. В занятията в галерията няма нищо задължително, идваш в дните, когато ти се рисува. Тук ще намериш много нови приятели, сред тях ще са и нашите педагози, които ще ти бъдат другари във вълшебната страна на изобразителното изкуство. А с другарчетата винаги е по-забавно. Не е нужно да можеш да рисуваш, за да посещаваш занятията, достатъчно е да ти е любопитно какво има зад стените на красивата старинна сграда, в която се помещава галерията.

В някои галерии и музеи сякаш се притесняват децата да не повредят нещо. Вие как бихте успокоили колегите си?

Част от занятията се провеждат в залите с експозицията на възглавнички или стативи пред картините. В началото на децата се обяснява колко ценни са експонатите и защо трябва да са внимателни. Това е напълно достатъчно те да се отнасят с респект към произведенията. Колеги, които се притесняват да допускат децата в залите с експонатите, рискуват да пропуснат най-подходящия момент за среща на малките палавници с изкуството – детството, когато любопитството към света е най-голямо, а впечатленията най-ярки. Много често децата имат желание да докоснат повърхността на картината, да я усетят. За целта сме подготвили неща за пипане - рамка с платно, палитра с изсъхнали бои, инструменти. Показваме им също тубички с маслени бои, разредители, инструменти - да пипнат, да усетят миризмата на терпентин и ленено масло, и така да ги потопим в атмосферата на ателието на художника.

Какво се случва после с произведенията на децата?

Рисунките и всичко, изработено от децата – колажи, картички, ръчна хартия, обемни хартиени фигури, - си остава за тях. По желание малките художници могат да оставят своите произведения за изложбите, които организираме с детски рисунки в залите на галерията и в детската работилница. За изложбата в края на лятната работа с деца правим официално откриване, организираме викторини, каним роднините и приятелите им, идват медии и отразяват събитието. Децата са радват да покажат какво са нарисували и колко много са научили.

Кои картини и скулптури от колекцията на галерията са Ви любими?

Художествената галерия в Добрич има богат фонд и постоянна експозиция, които са чудесна база за разнообразни детски занимания. Всяка тема се

илилирира с множество примери. Разбира се, имам своите лични пристрастия към определени произведения, но се стремя да не ги натрапвам на децата, а да им помогна да видят качествата на всяка една от творбите, както и да вникнат в идеята и мотивите за създаването ѝ.

И един въпрос, който ме вълнува като майка - трябва ли винаги да хвалим рисунките на детето?

В разговорите с децата за техните рисунки винаги започваме с насърчение. Те приемат много по-лесно критиката, която е под формата на насоки как рисунката може да стане по-хубава. Стремим се да извадим на преден план силните страни на всяко дете, да освободим потенциала, който притежава.

Всеки опит, всяко докосване до изкуството е ценен и не бива да се пренебрегва и омаловажава. На децата се обяснява, че стига да имат желание и да полагат усилия, могат да се научат да рисуват.

Всяка похвала може да насърчи детето да продължава да рисува, да се изявява, да трупа опит и това в крайна сметка се отразява положително не само върху уменията му в рисуването, но и върху цялостното му развитие. Заниманията с изобразително изкуство от най-ранна детска възраст са чудесен начин да се опознае светът и да се развие интелигентността на детето в множество посоки. Това е и най-добрият начин изкуството да остане част от техните интереси и за в бъдеще. Една част от тях може и да станат художници, но всички ще бъдат знаещи и уважаваща творчеството публика.





Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/3274-lyato-v-galeriyata](#)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

